

עפ"ת 9032/04/14 - יצחק בן ארויה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 9032-04-14 בן ארויה נ' מדינת ישראל 24 אפריל 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער יצחק בן ארויה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ניר שלום

ב"כ המשיבה - עו"ד אסף שביט

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בתל-אביב יפו [כב' הש' א. זרזבסקי] אשר החליט ביום 26.02.14, לאחר קיום דיון בבקשה לחישוב פסילה בעניינו של המערער, שלא להיעתר לבקשה.

ראשית אומר, שבית משפט קמא קיים דיון בבקשתו של המערער, החליט את החלטתו על-פי הדין הנוהג דאז, המבוסס על הוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה ותקנות 557 ונוספות לת"ת ודחה כדין את הבקשה. כן הסתמך בית משפט קמא על הפסיקה הנוהגת.

כאן המקום לומר, שבמידה מסוימת, ואולי אף במידה רבה, השתנה הדין. ראשית, חוזקה הלכת **ביטון** מהעבר על-ידי קביעתו של בית המשפט העליון ברע"פ 566/14 **אברהם זריזי נ' מדינת ישראל** (11.02.14) בעניין בקשה לחישוב פסילה של מי שרישיון הנהיגה שלו הפסיק להיות בתוקף לפני שנים רבות.

ביום 14.04.14 בהרכב תלתא בבש"פ 9075/12, **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**, נקבעה ההלכה שאין הכרעה בשאלה של חישוב פסילה מסורה לידיו של בית המשפט בהליך רגיל של בקשה בתיק המקורי, אלא יש לפנות למשרד

עמוד 1

הרישוי בבקשה מתאימה לחשב את הפסילה ובמידה ולא מרוצים מהחלטתו של האחרון, הדרך הראויה היא להגיש עתירה מנהלית, ראה סעיף 15 לפסק דין זה.

אומר, שאף עניינית, לולא הייתי מתחשב בבש"פ 9075/12, היה מקום לדחות את הערעור, הן בשל כך שהחלטתו של בית משפט קמא נכונה היא, הן בשל כך שהמערער המשיך לנהוג מאז שהפסיק רישיונו להיות בתוקף לפני למעלה מעשרים שנה, ראה למשל הרשעתו על נהיגה בזמן פסילה זה מקרוב, בשנת 2011, וממילא לפי סעיף 208 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, משלא התייצב המערער ללא בקשה מתאימה, היה מוצדק לדחות את ערעורו גם מנימוק זה.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום, כ"ד ניסן התשע"ד, 24/04/2014, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דוידי